

CE FEL DE CASĂ ÎMI VEȚI ZIDI VOI MIE

Mulțumesc, frate Green. Este o onoare. Salutări fratelui și soriei Green și tuturor celor care sunt aici în această dimineață. Este o onoare pe care simt că mi-a fost acordată, de a veni în acest loc de închinare și să fac câteva anunțuri. Nu vreau să ocup timpul fratelui Green, deoarece l-am auzit de mai multe ori vorbind și am fost mișcat de felul cum ne-a adus el Cuvântul Domnului. L-a vorbit atât de smerit. Spunea ieri: „Eu nu primesc Cuvântul din partea Domnului ca și cum ar veni prin descoperire, așa cum a fost trimis, însă,” spunea el, “doresc să subliniez ceea ce a fost spus.” Zicea, “De exemplu, Pavel a scris ceva în Biblie, iar eu vin și subliniez ceea ce a spus el.” Zicea, “Eu nu am un mesaj al meu, doar scot în evidență ceea ce a fost spus deja, din partea Domnului.” Este într-adevăr remarcabil, ca un tânăr cum este el, să spună, să facă o așa afirmație. Acum, haideți să ne rugăm împreună.

Dumnezeule drag, nici nu știu cum să încep, pentru că simt că Tu ești aici astăzi și în prezența Ta noi ne simțim întotdeauna atât de mici. Ți mulțumesc pentru această onoare. Doamne, acum că, ne-ai dăruit acest loc, ne rugăm ca Tu să Te întâlnești cu noi, de fiecare dată când ne adunăm aici. Fie ca marele Tău Duh să se miște deasupra acestui oraș. Fie ca noi să fim în stare, să aducem acest mesaj al Evangheliei care ne-a fost dat în mâinile noastre, în aceste zile din urmă. Fie ca acesta să se împlinească și Tu să scoți din Tucson și din împrejurimi, fiecare suflet pe care l-ai rânduit la Viață. Acordă aceste lucruri, Tată, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Cred că vreau să citesc un verset scurt din Scriptură, în această dimineață aici, înainte de a rosti aceste cuvinte pe care doresc să le spun. Se găsește în Fapte, capitolul șapte în cartea Faptelor. Și în timp ce deschideți acolo, (vom începe de la versetul 44), acum, săptămâna aceasta vom merge la Shreveport – săptămâna viitoare – pentru o serie de adunări. Acum, vom încerca, dacă va voii Domnul, Fratele Jack Moore este un foarte bun prieten atât al fratelui Peary cât și al meu –

și noi îl iubim pe fratele Jack. Eu cred că Mesajul l-a uimit puțin, mai ales unele dintre lucruri, care nouă ne sunt dragi și pe care le credem – acele lucruri care au venit la noi, prin deschiderea celor șapte peceti, cele pe care le credem noi – cum ar fi sămânța șarpelui, siguranța eternă a credincioșilor, ș.a.m.d. – unele dintre acele mesaje care, poate pentru alți... Noi nu credem că sunt lucruri grele, însă dacă... Voi trebuie să vă deschideți inima față de adevăr.

Noi credem că trăim în timpurile sfârșitului. Pentru noi este atât de real, faptul că ajungem la capătul drumului. Și ca să vorbești în biserica altcuiva, vrei să respecti ospitalitatea respectivului, pentru că Ți-a dat ocazia să vii în biserica lui. Iar eu desigur, știind că ei nu cred în aceasta, sigur că-i respect suficient încât... Sunt mult mai multe lucruri pe care eu le-aș putea vorbi acolo, pe lângă ceea ce aduc – doar dacă se întâmplă ca Duhul Sfânt să te preseze puțin, vedeți. Atunci desigur că și eu voi spune ceea ce spune El, iar eu nu știu să fac altceva decât așa. Sper ca întotdeauna să fac la fel, să o spun în felul în care o spune El.

Acum, haideți să citim unul sau două versete din capitolul 7 al cărții Faptelor, începând cu versetul 44:

Părinții noștri aveau în pustiu Cortul întâlnirii, așa cum îl rânduse Cel ce a spus lui Moise să-l facă după chipul pe care-l văzuse.

Și părinți noștri l-au adus, la rândul lor, sub povățuirea lui Iosua, când au intrat în Țara stăpânită de neamurile pe care Dumnezeu le-a izgonit dinaintea părinților noștri; și a rămas acolo până în zilele lui David.

David a căpătat milă înaintea lui Dumnezeu și a cerut să ridice o locuință pentru Dumnezeul lui Iacov.

Și Solomon a fost acela care l-a zidit o casă.

Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, cum zice prorocul:

„Cerul este scaunul Meu de domnie, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Ce fel de Casă Îmi veți zidi voi Mie, zice Domnul, sau care va fi locul Meu de odihnă?

N-a făcut mâna Mea toate aceste lucruri?...”

Pe baza acestor versete citite din Scriptură, vreau să spun câteva cuvinte înainte ca fratele Pearry să aducă mesajul de dimineață. Cred că acesta este unul dintre cele mai mărețe momente ale vizitei mele la Tucson. Am venit aici pentru că am fost călăuzit să vin. Am venit aici pentru că Duhul Sfânt, printr-o vedenie, m-a trimis aici. Știu că acest lucru poate să pară ciudat. Dar, din câte știu eu de la Dumnezeu, eu am fost trimis printr-o vedenie la Tucson. M-am întrebat, cum de am fost trimis în acest loc pustiu. Aici, unde, vorbind spiritual, este peste oraș...

Nu cunosc niciun alt loc mai mort din punct de vedere spiritual, ca acest oraș Tucson. Între biserici este război; sunt certuri între adunări. Nu este unitate și fiecare apucă, Ține, strânge și încearcă să prindă o anumită persoană se face prozelitism. Este un loc pustiu, chiar și din punct de vedere spiritual.

Dar apoi, citesc în Biblie că, Dumnezeu i-a spus lui Moise să plece dintre cei dragi lui, dintre toți cei pe care i-a îndrăgit și l-a trimis în pustie, ca să scrie legile Bibliei. Acea era Vechiul Testament, primele patru cărți: Geneza, Leviticul, Deuteronul și Exodul. Eu niciodată nu le-am spus în ordinea corectă, dar sunt patru cărți – acela este de fapt, Vechiul Testament. Pentru că restul era ceea ce au spus profeți și Psalmii lui David, etc. și Cronicile împăraților. Însă acestea erau temelia Vechiului Testament. Moise le-a scris, după ce a fost chemat din Țara lui natală, de unde se născuse și crescuse în mijlocul poporului său și a fost trimis în deșert ca să scrie această Carte a Vechiului Testament.

Apoi am văzut în Cartea Noului Testament, Pavel, care este scriitorul Noului Testament, a fost condus de asemenea, din poporul său prin Duhul, în Arabia, unde a stat trei ani și jumătate, ca să găsească inspirație. Și Pavel este scriitorul principal al Noului Testament.

Acum, au fost Matei, Marcu, Luca și Ioan, însă ei erau doar niște cărturari, care au scris ce a spus Isus, când ei l-au urmat. Dar dacă luați epistola către Timotei, către Romani și către Evrei, ș.a.m.d., Pavel a primit inspirație să scrie Noul Testament, luând tot Vechiul Testament ca pe o umbră și l-a așezat în ordine. Iar Dumnezeu a onorat aceasta și l-a făcut Noul Testament.

Iar acum, dacă în Vechiul Testament scriitorul a trebuit condus din poporul său în pustie, ca să primească inspirație să scrie Vechiul Testament; iar în Noul Testament, scriitorul a fost condus de către Autor într-un loc pustiu ca să primească inspirație, să scrie Noul Testament; și cărțile care sunt pecetluite cu șapte peceti, ar avea nevoie de același lucru, cred eu, în acest timp, spre a deschide acele șapte peceti. Să părăsești ceea ce Ți-a fost drag, ceea ce ai iubit - o căsuță pe care oamenii mi-au dat-o, să te retragi din mijlocul tuturor oamenilor, prietenilor și a unei biserici care înflorea și nu ducea lipsă de nimic - să le lași pe toate și să pleci într-o pustietate unde nu cunoști pe nimeni și totul este împotriva ta.

Dar este felul lui Dumnezeu de a lucra astfel, El conduce pe un om să facă lucruri, care sunt dincolo de propria lui gândire, astfel încât, pentru a fi spre slava și cinstea lui Dumnezeu. Și eu simt aceasta - dar nu o onoare personală însă simt că a fost un privilegiu să las tot ce mi-a fost drag mie, să vin aici în acest deșert și să sufăr cum n-am suferit niciodată în viața mea, aici în acest deșert. Dar cred că, făcând acest lucru și ascultând de ceea ce a poruncit Dumnezeu să fie făcut, Dumnezeu ne-a deschis tainele acestei zile de pe urmă. Și noi suntem aici cu acest Mesaj.

Acum, au fost mulți oameni care m-au urmat. Aceasta nu este ceva ieșit din comun. Noi oamenii ne iubim unii pe alți, și dragostea vă va determina să faceți

lucruri pe care nu v-ați gândit să le faceți. Mulți dintre voi v-ați lăsat casele, ați lăsat totul, doar ca să veniți aici, în deșert. Mulți m-au sunat. Mulți m-au întrebat: „Să venim în Arizona? Este un loc bun pentru noi?” Ce să zic, așa cum spunea Moise și ceilalți, nu sunt prea multe fructe, nu sunt rodii. Aici nu prea este de lucru, traiul este scump. Costul traiului este ridicat. Este într-adevăr un loc dur să locuiești în Tucson, Arizona. Salariile sunt mici, mâncarea și chiria sunt scumpe – este un loc îngrozitor în care să locuiești. Dar este sănătos, este uscat, iar noi... Uneori nu trebuie să ne potrivim după lucrurile de pe acest pământ. Noi trebuie să urmăm călăuzirea Duhului Sfânt.

Dar un lucru m-a deranjat venind aici: să le spun oamenilor, „Păi, n-ar trebui să veniți,” sau „Ar trebui să veniți,” – eu las aceasta la aprecierea fiecăruia – fiecare să facă după cum îl călăuzește Dumnezeu. Eu cred că fiecare dintre noi ar trebui să facă așa, să fie călăuzit de Duhul ce să facă. Și mulți dintre cei care sunteți aici, sunteți din jurul Jeffersonville-ului, din adunarea de acolo și ați venit aici.

Acum, lucrul care m-a neliniștit pe mine a fost un loc de închinare. Și îmi dau seama, după cum am citit în Scriptură aici, despre Ștefan și discursul lui dinaintea morții sale – deoarece ei l-au omorât cu pietre imediat după mesajul său – așa cum spunea în cuvântarea lui: „Părinții noștri...” (vorbind despre evreii din vechime, cum au încercat să capete trecere înaintea lui Dumnezeu ca să construiască un loc de închinare). El a spus că Solomon i-a construit o casă, sau o clădire. Noi cunoaștem întâmplarea. Însă mie îmi plac următoarele lui cuvinte: *„Dar Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești.”*

Într-un alt loc, în Isaia, el a spus: „Tu Mi-ai pregătit un trup.” Jertfe, daruri și clădiri ș.a.m.d, însă, „Tu Mi-ai pregătit un trup.” Noi înțelegem că el vorbea atunci despre trupul în care a locuit Dumnezeu, în Cristos. Însă eu cred, azi, că inspirația care a primit-o fratele Green ca să se mute aici, el și sora Green, reenunțând la casa lor din est, (cea din Texas), ca să vină aici și să înceapă de la zero, pur și simplu printr-o inspirație, cred că ei au simțit că trebuie să o facă.

Eu apreciez oamenii care urmează călăuzirea lui Cristos, indiferent de prețul care i-ar costa, chiar dacă toată lumea - poate cei mai buni prieteni ai tăi - ar considera că tu greșești. Însă pentru tine nu e greșit, cât timp simți că este ceva în spatele acestui lucru, în felul cum te mișca Dumnezeu. Niciodată nu e greșit. Întotdeauna va reuși. Vedeți acest cuplu tânăr, un tânăr talentat (eu spun aceasta deoarece el este aici) și această tânără cu copilașii ei, cu familia lui pe care o are de crescut - iar el a renunțat la serviciul său și la tot, ca să se mute aici.

Eu am fost chemat în slujbă cu ani în urmă. Nu am fost niciodată un pastor de succes, din cauza călătoriilor, a felului plimbăreț. Nu sunt mulțumit nicăieri. Oriunde s-ar mișca Duhul, trebuie să mă mișc cu El, deoarece am un mesaj. Isus a spus: „Eu trebuie să predic și în cealaltă cetate.” Însă există cei care sunt păstori, care supraveghează turma. Eu sunt atât de mulțumitor că fratele Pearry a urmat călăuzirea Duhului Sfânt. Și astăzi, noi avem un locaș de închinare. Este unul mic, însă suficient de bun pentru început, fără să știm ce va urma, haideți să mergem pas cu pas, urmând călăuzirea Duhului Sfânt.

Acum, cred că dacă Dumnezeu le-a vorbit fratelui și sorei Green ca să vină aici, și au deschis un loc în care copiii noștri - în loc să se dea cu bicicletele duminică dimineață și să alerge pe străzi - să aibă un loc în care să vină să se închine. În loc ca noi să stăm și să ascultăm la ceva ce am auzi la radio, ceea ce este în regulă, noi ca un grup de oameni, avem un mesaj pentru timpul acesta. Noi credem că Dumnezeu ne-a dat un mesaj.

Iar fratele Green este (eu nu vreau să-l numesc asociatul meu, pentru că noi suntem și rudeni) ei bine, este și asociatul meu. Suntem împreună în acest mesaj. Fratele Green predică același lucru, mesajul care îl cred eu. El și-a lăsat casa, și-a lăsat rudeniile, și-a lăsat biserica. El a fost, cred eu, un supraveghetor de zonă, sau așa ceva, într-una din organizații și a renunțat la tot, când a auzit mesajul. A lăsat, de asemenea, tot ce i-a fost drag ca să vină și el în deșert, doar ca să susțină ceea ce ne dă Dumnezeu acum.

Pot spune, eu cred că nu ar trebui să fie doar în inimile noastre; ar trebui să fie de datoria noastră să-l sprijinim cu tot ce putem. Să participăm la adunări, să venim aici să ne închinăm, să facem din acesta un loc în care Dumnezeu să ne poată descoperi lucrurile pe care are să ni le descopere. Și după cum a spus el: „Mesajul n-a venit la mine prin inspirație,” cum de fapt s-a întâmplat, poate la unii din noi. Însă spunea, “Eu sunt aici să sprijin ceea ce a dat Dumnezeu.”

Ce afirmație! Și eu cred, dacă noi vom colabora, ne vom dedica inimile pentru aceasta. Știu că dacă fiecare din voi veți simți ca mine – eu sunt atât de dornic să văd Duhul lui Dumnezeu lucrând – eu de-abia aștept. Eu tocmai am avut niște experiențe, sus pe munte, care m-au făcut să simt din nou acel lucru. Acel lucru a fost atât de glorios pentru inima mea, atunci la început, când m-am predat Lui.

Noi putem ajunge într-un loc, unde să ne așezăm și să vedem cum ne răcim între noi. De când locuim aici în deșert, eu merg pe la frații mei. Vorbesc cu ei și ei vorbesc cu mine, fiind întotdeauna atent la ce spun, încercând să le prind duhul, așa cum s-a întâmplat să văd starea aceluia frate, să pot vedea ce nu este în regulă. Am început să simt cum scădem toți, ne îndepărtăm de călăuzirea Duhului. A devenit un lucru prea obișnuit pentru noi. Noi trebuie să ne închinăm în Duhul. Fiindcă Duhul lui Dumnezeu... Nu numai mesajul nostru ar trebui să fie flacăra acestui timp, ci ar trebui să fie o flăcără în inimile noastre, vedeți. Trebuie să fie în inimile noastre, altfel noi nu-l putem prezenta corect oamenilor. Duhul trebuie să lege mesajul de la sine. Eu am încredere și cred că fiecare din voi este un creștin adevărat.

Acum, vor avea nevoie de învățători de școala duminicală. Vor avea nevoie de un comitet. Și vreau să spun aceasta în așa fel încât voi să o înțelegeți corect. Aceasta este biserica mea. Am fost aici trei ani și am avut o singură ușă deschisă. Acea a fost fratele Mackey, el mi-a cerut să vin să predic. Dumnezeu să-l binecuvânteze! Nimeni altcineva nu m-a mai invitat. Nu am nimic împotriva lor. E problema lor. Fratele Brock, un bun prieten al meu, fratele Gilmore, mulți dintre acești frați pentecostali de aici îmi sunt foarte, foarte apropiați, buni prieteni. Eu îi iubesc. N-am nimic împotriva lor. Le înțeleg poziția. Ei nu mă pot invita la ei și să mai rămână în organizația lor. Înțelegeți, ei n-o pot face. Deoarece, dacă ar

face-o ar fi dați afară. Deci, aceasta le este poziția.

Eu m-am confruntat cu același lucru. Însă, Doamne, așa să fie întotdeauna, să căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu, voia lui Dumnezeu. Și acum că Dumnezeu l-a trimis aici pe fratele Green și ne-a deschis o biserică de aceeași credință scumpă, ca și a noastră, s-ar cuveni să fim foarte recunoscători lui Dumnezeu. Să participăm la fiecare adunare. Să facem tot ceea ce putem. Și dacă ni se cere să ne rugăm, să căutăm, să facem, haideți să fim soldați la datorie. Să fim nerăbdători s-o facem.

Păstrați mesajul onorabil. Trăiți o viață corectă și nu permiteți să fie în ea nici o murdărie. Trăim într-un timp prea înaintat. Ceasul este foarte târziu. Haideți să trăim în curăție. Viața mea, viața voastră, toate viețile noastre trebuie să fie îndreptate înaintea lui Dumnezeu. Tinerii noștri se duc din loc în loc, de la un spectacol la altul și se depărtează tot mai mult de Dumnezeu. Așa este. Acesta este adevărul. Văd aceasta în copiii mei și mă văd pe mine ajungând la un punct în care nu...

Voi trebuie să vă strângeți împreună, să vă închinați lui Dumnezeu. Biblia o spune: „Cu cât vedem că ziua se apropie, cu atât mai mult să venim împreună.” Dacă sunt doar doi oameni aici, tu să fii unul dintre ei. Și dacă venim împreună și ne închinăm împreună, atunci, așa cum a spus Isus: „Unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, Eu sunt în mijlocul lor.”

Acum, așa cum am spus mai devreme, fratele Green mi-a spus că - (soția mea a venit și mi-a spus ceea ce a zis fratele Green, când eu am fost plecat), mi-a spus azi dimineață că, amvonul este liber oricând. Acum, de fapt este liber ca să predic.

De obicei, eu trebuia să merg până în Jeffersonville, Indiana, ca să predic un mesaj pe care mi-l dădea Dumnezeu. Ca să-l aduc oamenilor, trebuia să merg până în Jeffersonville, Indiana. Și fiecare, din toată Țara se conecta telefonic ca să

audă mesajul, deoarece, pentru acesta trăim noi. Pentru aceasta suntem noi aici. Ei bine, acum nu mai trebuie să facem aceasta. Dacă Dumnezeu îmi dă un mesaj, eu pot veni direct aici la amvon și să-l predic, și mă simt liber s-o fac.

Și eu cred că prin aceasta, Dumnezeul Atotputernic vă va binecuvânta dacă veți fi alături de această biserică acum, de acest grup de oameni. Și nu doar atât, ci haideți să mergem afară și să vedem dacă nu mai putem aduce și pe alți, înăuntru, înțelegeți. Haideți să le vorbim și altora, pretutindeni. Spuneți-le despre biserica noastră și explicați-le diferența. Despre ceea ce biserica noastră... "Suntem aici și noi am dori ca voi să veniți." Aduceți musafiri. Sunt sigur că va fi spre binele tuturor.

Vedeți, noi avem o clădire pentru care suntem recunoscători. Suntem recunoscători pentru acest loc de adunare. Însă, "Cel Preaînalt nu locuiește în locașuri făcute de mâini omenești, vedeți, "Cerul este scaunul Meu de domnie și pământul este așternutul picioarelor Mele, unde este locul Meu de odihnă? Dar Tu mi-ai pregătit un trup." Noi suntem un Trup al lui Cristos.

Astfel, mutându-ne dintr-o clădire în alta, noi ne vom aduce mesajele, vom veni și vom avea adunări pentru vindecare și orice ne va descoperi Domnul să facem. O vom face chiar aici în biserică, până când lucrarea va deveni atât de mare, încât ne vom muta altundeva și apoi altundeva, până va veni Isus. Dumnezeu să vă binecuvânteze!

[Fratele Green vorbește adunării, apoi îi cere fratelui Branham să-l ordinez.] Să ne plecăm capetele. Scumpe Dumnezeule, așa cum stăm aici pe această platformă, care reprezintă altarul de aici, noi conștientizăm că suntem oameni muritori, atâta timp cât suntem pe acest pământ. Când privim pe străzi, vedem păcatul afișat pretutindeni, vedem că slava Domnului se depărtează repede. Știm că, atunci când slava Domnului se va ridica, biserica se va ridica cu aceasta. Dumnezeule, noi dorim să fim acolo.

Cu câteva zile în urmă, stând aici la colțul străzii, chiar pe cealaltă parte a străzii, urmăream acea paradă militară și am văzut acele tancuri din primul război mondial în fruntea paradei, urmate de marele tanc Sherman, apoi au urmat altele și altele; apoi acele mame care și-au pierdut copiii; familiile acelea distruse, cu acea soție plângând și un băiat care-și pierduse tatăl; o altă mamă care-și pierduse fiul... Oh, ce trist a fost să stau la colțul străzii și să privesc cum trece prin fața mea așa ceva.

Apoi, am observat că de îndată ce au trecut de clădirea aceasta, s-a schimbat melodia în: "Înainte, soldați creștini," cântând marșurile în urma lor. Însă, când au trecut de locul acesta... Scumpe Dumnezeule, mă gândesc la un alt timp mărețe care va veni, acela va fi învierea, când vor ieși mai întâi veteranii - sfinți, patriarhii - "Căci noi, cei vii, care vom rămânea, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci trâmbița lui Dumnezeu va suna și întâi vor învia cei morți în Cristos." Apoi, când vom vedea acel grup de oameni mărșăluind prin văzduh, iar noi vom sta și vom aștepta schimbarea noastră, știind că ne va veni și nouă rândul. Dumnezeule, fă-ne soldați credincioși.

Numai cei care au fost implicați, care au fost în război, știu cu adevărat ce a însemnat aceasta, să vezi trecând acele tancuri. Dumnezeule, ne gândim că acei care am trecut prin lupta vieți vom ști ceea ce înseamnă, să așteptăm să ne vină rândul, să ne luăm poziția, să fim așezați în înviere, ca să plecăm sus. Și fratele acesta tânăr care stă aici, experimentat, pregătit, echipat, așteptând un bătrân să-și pună mâinile peste el - un veteran bătrân din linia întâi - știind că și el trebuie să intre în luptă.

Scumpe Dumnezeule, pun aceste mâini nevrednice peste fratele meu, reprezentându-le pe-a Tale. Bindecuvântează-l pe fratele Green, Dumnezeule drag, pe care îl bindecuvântează în Numele lui Isus. Fie ca el să ducă acest mesaj, Doamne, în acest oraș și oriunde îl vei chema Tu. Fie ca el să fie credincios, umplut cu Duhul, trăind o viață ireproșabilă. Dumnezeule, ajută-l să simtă inimile oamenilor ca să-i poată învăța, îndruma și direcționa pe cărarea pe care dorim cu toți să mergem. Acordă aceasta, Doamne.

Binecuvântează-i soția lui credincioasă și copilașii lui. Binecuvântează eforturile noastre împreună de aici, ca frați creștini aici pe pământ, ca noi să ducem această evanghelie până la marginile pământului. Trimite Duhul Tău peste el, Dumnezeule. Ne rugăm în Numele lui Isus Cristos, așa cum ci-l încredințăm ție. Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate Pearry. Răspândește Cuvântul lui Dumnezeu!